

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2015. évi december hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntette miatt **vádlt** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.4/2015/10. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a Budai Központi Kerületi Bíróság 8.B.1736/2014/4. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény 187.§ (1) bekezdésében meghatározott közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt alkalmazott próbára bocsátást megszünteti és a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezi;
- a vádlottal szemben - erre figyelemmel helyesen - halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) év fegyházbüntetésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra enyhíti;
- a szabadságvesztés tartamába a 2014. évi július hó 5. napjától a 2015. évi március hó 29. napjáig házi őrizetben töltött idő számít be.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést elsődlegesen a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés érdekében, másodlagosan pedig enyhébb jogkövetkezmények alkalmazása céljából.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt. Perbeszédében a védő a jogorvoslati kérelmét módosított tartalommal tartotta fenn és mindenekelőtt az eljárás Be.266.§ (1) bekezdés d) pontján alapuló felfüggesztését, az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárását, illetve - más megközelítésben - az eljárás Be.332.§ (1)

bekezdés c) pontja szerinti megszüntetését kezdeményezte, arra hivatkozva, hogy a cselekményt külföldön már jogerősen elbírálták (res iudicata).

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- Mellőzte a határozat 3. oldal 4. bekezdéséből a szabadságvesztés végrehajtására vonatkozó adatokat, míg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.B.21.402/2005/2. számú összbüntetési ítéletéhez kapcsolódóan megállapítja, hogy a vádlott e büntetését - a 2006. évi szeptember hó 13. napján történt feltételes szabadság eredményes leteltére figyelemmel - a 2008. évi június hó 3. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.
- A határozat 2. és 3. oldalain felsorolt elítéléseken túlmenően a vádlottat a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2015. évi február hó 5. napján jogerőre emelkedett 8.B.1736/2014/4. számú ítéletével közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta. E határozatban megállapított tényállás a következő:

a vádlott 2007. július 26. napján 9 óra körüli időpontban hozzávetőlegesen 70 km/h sebességgel közlekedett, kerületében, ai híd irányonként két-két forgalmi sávból álló, párhuzamos közlekedésre alkalmas főútvonalán, a belső forgalmi sávban, ahol a megengedett sebesség 70 km/h volt. Ennek során oly módon tért át a külső forgalmi sávba, hogy a kellő figyelmet és körültekintést elmulasztotta, ezért nem vette észre az ott motorkerékpárjával közlekedő sértettet, és a gépkocsija jobb oldali hátsó ajtajával a motorkerékpár bal oldali kormányának ütközött. Az ütközés következtében a motorkerékpár felborult, a sértett pedig emiatt a bal oldali kulcscsont törésében megnyilvánuló nyolc napon túl, ténylegesen mintegy négy hét alatt gyógyuló sérülést szenvedett el.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságtól, az a rendelkezésre álló bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírásoknak megfelelően folytatta le, olyan részletességgel, hogy az ügy ténybeli és jogi kérdéseiben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. A múltbeli történések hiteles, valóságnak megfelelő rekonstruálását alapvetően megkönnyítette a vádlott tettenérése, az a körülmény, hogy a külföldön történt őrizetbe vételét követően a nyomozó hatóság a,utca 35. szám alatti lakásában eredményes házkutatást tartott. Így vált

ismertté, hogy az Ausztriában forgalomba hozni kívánt, hozzávetőlegesen 2 kg mennyiségű amfetamin mellett, az otthonában - zsugorfóliába csomagoltan - még további 2354 gramm nedves, okkersárga színű, megjelenésében darabos por formáját öltő amfetamint tartott, olyan mennyiségben, hogy annak tiszta hatóanyag-tartalma elérte a 39,9 grammot.

Ilyen előzmények után került sor a vádlott külföldi elítélésére, majd a nemzetközi bűnügyi együttműködés keretében történő elfogása után arra, hogy vele szemben a konyhájának hűtőszekrényében megtalált kábítószer birtoklása miatt is eljárás induljon. Sajátossága volt az ügynek, hogy a vádlott - alapos gyanú közlésére is kiterjedő - első kihallgatását ai rendőrség foganatósította, mégis úgy, hogy az aRendőrfőkapitányság által adott útmutatásoknak megfelelően tartalmazta a legfontosabb figyelmeztetéseket. Így mindenekelőtt és leghangsúlyosabban azt, hogy nem köteles vallomást tenni, illetve ha vallomást tesz, amit mond, vagy rendelkezésre bocsát, bizonyítékként használható fel. Nyilatkozatának jegyzőkönyvbe foglalása előtt a vádlott telefonon értekezhetett a magyarországi meghatalmazott védőjével, majd a külföldi jogi segítőjének a jelenlétében válaszolt a hozzá intézett kérdésekre és tett - ellentmondástól mentes, tartalmilag teljes mértékben hiteles - beismerő vallomást.

E beismerő vallomás felhasználásának tehát nem volt akadálya, különösen azt követően, hogy azt a vádlott a későbbiekben fenntartotta.

Ekként az eljárás középpontjába - a bizonyítékok mérlegelése helyett - más jellegű kérdések kerültek.

A 2015. évi március hó 30. napján határozatot hirdető elsőfokú bíróság nem szerzett tudomást arról, hogy a vádlottat kevéssel korábban, 2015. február 5-én a Budai Központi Kerületi Bíróság - közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt - egy évre próbára bocsátotta. Ilyenkor a Be.265.§ (2) bekezdésének értelmében az ügyeket egyesíteni kell, miután a próbára bocsátott ellen a próbaidő alatt újabb büntetőeljárás indult, pontosabban van folyamatban.

A próbára bocsátott ügyeinek egyesítése kötelező, melynek elmulasztása, illetve elmaradása olyan eljárási szabálysértés, mely megalapozatlanná teszi az elsőfokú bíróság ítéletét. A megállapított tényállás ugyanis hiányos [Be.351.§ (2) bekezdés b) pontjának II. fordulata], mivel nem tartalmazza a próbára bocsátást elrendelő határozatban megállapított tényállást.

E megalapozatlanság a másodfokú eljárásban is kiküszöbölhető, ha a vádlott terhére bejelentett fellebbezés folytán nem érvényesül a súlyosítási tilalom, vagy a másodfokú bíróság úgy ítéli meg, hogy az ügyek egyesítésének elmaradása, illetve az annak eredményeként előálló megalapozatlanság nem volt lényeges hatással a büntetés kiszabására, mert súlyosabb joghátrány alkalmazásának az együttes elbírálás mellett sem lenne helye [54/2007. BK vélemény III/6. pontja]. A jelen ügyben ez utóbbi körülmény állt fenn, ezért a másodfokú bíróság az iratok tartalma

alapján a próbára bocsátást elrendelő határozatban rögzítettekkel a tényállást kiegészítette.

Ezen túlmenően indokolatlanul járt el az elsőfokú bíróság, amikor a szabadságvesztés-büntetés kitöltésére vonatkozó adatok feltüntetését nem az utolsó elítélésre korlátozta. Ez okból a határozat Be.258.§ (3) bekezdés b) pontja szerinti részéből - mint felesleges utalásokat - mellőzni kellett a szóban forgó adatokat, azzal a jogszabály szövegét követő megfogalmazással, hogy a vádlott a 8. sorszám alatti összbüntetési ítéletéből, a feltételes szabadság kedvezményével, 2006. szeptember 13-án szabadult, mely büntetését a 2008. évi június hó 3. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.

E kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel vált a tényállás megalapozottá, így az - figyelemmel a Be.352.§ (2) bekezdésében írtakra - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A Be.6.§ (3) bekezdés d) pontjában írtak szerint büntetőeljárást nem lehet indítani, a már megindult büntetőeljárást meg kell szüntetni, vagy felmentő ítéletet kell hozni, ha a terhelt cselekményét már jogerősen elbírálták.

Előzménye volt a jelen ügynek, hogy a vádlottat a Grazi Tartományi Bíróság a 2011. évi március hó 8. napján jogerőre emelkedett 13 Hv 22/11b számú ítéletével lopás büntette és kábítószerrel visszaélés büntette miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte. Ez utóbbi - egészséget veszélyeztető - bűncselekmény tekintetében azért, mert 2010. október 7-én összesen 1916,6 gramm amfetamint vitt át Magyarországról Ausztriába, ahol azt megvételre felkínálta. (E külföldi ítélet érvényét a Fővárosi Bíróság a 2012. évi december hó 11. napján jogerőre emelkedett 29.Bk.916/2011/14. számú határozatával az 1978. évi IV. törvény 282/A.§ (1) bekezdés IV. fordulatóban meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő, ún. kereskedői típusú elkövetési magatartással megvalósított bűncselekmény miatt kiszabott börtönbüntetésként ismerte el.)

Ettől az elítéléstől - a szoros időbeli összefüggés ellenére is - élesen el kellett választani azt a cselekményt, mellyel kapcsolatosan a Keszthelyi Járási Ügyészség B.860/2011/32. szám alatt vádat emelt. Ez utóbbi esetben ugyanis a vádhatóság ún. fogyasztói típusú elkövetési magatartás miatt kezdeményezte a vádlott felelősségre vonását, végső soron arra visszavezethetően, hogy a nyomozó hatóság ai lakásán megtartott házkutatás során további amfetamint talált nála.

Az ítélkezési gyakorlat már hosszú ideje következetes abban, hogy a kábítószerrel visszaélés megvalósulásakor természetes egységet csak az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások képeznek. Így szó sem lehetett arról, hogy a külföldi bíróság által kereskedői magatartásként elbírált cselekmény ítélt dolgot jelentene a Magyarországon hátrahagyott és tartott kábítószer vonatkozásában.

Különösen úgy, hogy egyik elbírálás sem terjedt ki a másik ország joghatósága alá tartozó mennyiségre: a Grazi Tartományi Bíróság ai lakás hűtőszekrényében tárolt 39,9 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú pszichoaktív szerre, míg a Zalaegerszegi Törvényszék az Ausztriában forgalomba hozni szándékozott 1916,6 gramm mennyiségű amfetaminra - erre irányuló vádlói kezdeményezés hiányában - nem lehetett tekintettel.

Hasonló következtetést lehetett levonni a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról rendelkező Egyezmény 54. cikkének az értelmezéséből is. A kétszeres eljárás tilalmával - a ne bis in idem elvével - kapcsolatosan ugyanis az Egyezmény azt szögezi le, hogy az ellen a személy ellen, akinek a cselekményét a Szerződő Felek egyikében jogerősen elbírálták, *ugyanazon cselekmény* alapján nem lehet egy másik Szerződő Fél területén büntetőeljárást indítani. A kétszeres eljárás tilalmának megsértéséhez az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatában is fontos feltétel tehát a különböző államok joghatósága alá eső cselekmények azonossága.

Márpedig erről a jelen ügyben szó sem volt, ezért az eljárás Be.266.§ (1) bekezdés d) pontján alapuló felfüggesztésére és az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményező határozat meghozatalára, vagy az eljárás Be.332.§ (1) bekezdés c) pontja szerint megszüntetésére nem nyílt törvényes lehetőség.

Következésképpen az ezt célzó indítványok megalapozatlanok voltak.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottbüntetőjogi felelősségére.

Nem vezethetett tehát eredményre az ezt sérelmező fellebbezés sem.

A vádlott elítélésére próbaidő alatt került sor, ezért a másodfokú bíróság a Budai Központi Kerületi Bíróság 8.B.1736/2014/4. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény 187.§ (1) bekezdésében meghatározott közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt alkalmazott próbára bocsátást az 1978. évi IV. törvény 73.§ (2) bekezdése alapján megszüntette és a próbára bocsátást kimondó rendelkezést a Be.568.§ (1) bekezdésében írtak szerint hatályon kívül helyezte.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a büntető törvény időbeli hatályának kérdésében, az e körben kifejtett érvei minden szempontból helytállóak. Szükséges azonban megjegyezni, hogy a próbára bocsátással befejezett ügy egyesítése folytán a többszörös visszaeső vádlottal szemben az 1978. évi IV. törvény 12.§ (1) bekezdése, illetve a 85.§ (1)-(2) bekezdései alapján halmazati büntetést kellett

kiszabni, mely az elbíráláskor hatályos rendelkezések szerint [Btk.89.§ (1) bekezdés] az egyébként öt évtől tizenöt évig terjedő büntetési tételkeret felső határát tovább emelte volna. Az új törvény alkalmazásának ez okból sem lehetett helye.

A cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta. További súlyosító körülmény azonban, hogy a vádlottal szemben két körülménynél fogva [1978. évi IV. törvény 85.§ (3) bekezdés, illetve 1978. évi IV. törvény 97.§ (1) bekezdés] is a felemelt büntetési tétel volt az irányadó.

Mindezen pontosítások ellenére a vádlottal szemben alkalmazott jogkövetkezmények eltúlzottan szigorúak, az 1978. évi IV. törvény 37.§-ában megfogalmazott célok eléréséhez rövidebb tartamú fegyházbüntetés és közügyektől eltiltás is elégséges. Ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát - a büntetés halmazati jellegére történő utalás mellett - öt-öt évre enyhítette.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket sérelmező jogorvoslati kérelem tehát megalapozottnak bizonyult.

A vádlott a 2014. évi július hó 5. napjától a 2015. évi március hó 29. napjáig volt házi őrizetben, így az 1978. évi IV. törvény 99.§ (1) bekezdése értelmében - az 1978. évi IV. törvény 99.§ (3) bekezdésében meghatározott számítási mód szerint - e tartamot kell a szabadságvesztésbe beszámítani.

Ennyiben tehát a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezése törvényesek voltak, ezért azokat - a Be.371.§ (1) bekezdésében írtak szerint - helybenhagyta.

P é c s, 2015. december 18.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Bencze Beáta s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.4/2015/10. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.60/2015/7. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2015. évi december hó 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke